

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/182/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514206506
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7514206506.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu : BL Telecom collection, s.r.o., IČO: XX XXX XXX, sídlo Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., sídlo Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanej: V. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, L. W. M., v konaní o zaplatenie 1.002,17 eur s prísl., o odvolaní občianskeho združenia Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ so sídlom Prešove, Námestie legionárov 5, zast. advokátkou JUDr. Monikou Marjanovič so sídlom Košice, Urbánkova 1562/6 proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 13C 209/2014-121 z 1.8.2016

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v spojení s opravným uznesením č.k. 13C 209/2014-144 zo 6.4.2017 vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania občianskemu združeniu Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 86,50 eur s príslušným úrokom z omeškania presne špecifikovaným vo výroku rozsudku s tým, že žalovanej povolil priznanú sumu spolu s úrokom z omeškania zaplatiť v 2 splátkach po 43,25 eur s tým, že prvá splátka bude splatná do 30.dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku a druhá splátka nasledujúceho mesiaca taktiež do 30.dňa v mesiaci a to pod hrozbou straty výhody splátok. Konanie o zaplatenie 915,67 eur zastavil. Žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a za 1 úkon právnej pomoci. Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Prešov náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol o povinnosti vrátiť žalobcovi súdny poplatok v sume 36,80 eur cestou prevádzkovateľa systému.

2. Opravným uznesením č.k. 13C 209/2014-144 zo 6.4.2017 súd prvej inštancie opravil štvrtý výrok svojho rozsudku č.k. 13C 209/2014-121 z 1.8.2016 tak, že tento mal správne znieť: „Občianskemu združeniu Združenie - Pomoc a ochrana „POS“, so sídlom Námestie legionárov 5, 08001 Prešov, IČO: XX XXX XXX sa náhrada trov konania nepriznáva“. O vydaní opravného uznesenia rozhodol s poukazom na ust. § 224 C.s.p. z dôvodu, že v dôsledku chyby v písaní nesprávne uviedol názov občianskeho združenia, ktoré vystupovalo v konaní.

3. Rozhodol tak o nároku žalobcu na zaplatenie nedoplatku za služby spojené s poskytovaním elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu.

4. O povinnosti žalovanej zaplatiť istinu 86,50 eur s príslušným úrokom z omeškania rozhodol s poukazom na ust. § 43 ods. 1 zák.č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 43 ods. 5 písm. b/, e/ cit. zák., § 42 ods. 1 písm.a/, ods. 4 písm. b/ cit. zák., § 52 ods. 1-4 OZ za použitia § 232 ods. 4 O.s.p..

5. O zastavení konania v časti o zaplatenie 915,67 eur rozhodol s poukazom na ust. § 145 ods. 1 O.s.p. keďže žalobca vzal svoju žalobu späť skôr, než sa vo veci začalo pojednávanie.

6. O vrátení časti súdneho poplatku žalobcovi rozhodol s poukazom na ust. § 11 ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poplatkoch“).

7. Vychádzajúc z § 255 ods. 1 C.s.p., § 262 ods. 1 C.s.p. o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok a za 1 úkon právnej pomoci s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

8. Vychádzajúc zo zistenia, že dňa 10.7.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu oznámenie vedľajší účastník o vstupe do konania, prihládajúc na to, že vo svojom vyjadrení z 26.2.2016 navrhol, aby súd zamietol žalobu v časti zmluvnej pokuty, nakoľko jej dojednanie v zmluve považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, rozhodoval o trovách konania Občianskeho združenia, ktoré si uplatnilo trovy právneho zastúpenia. Súd tieto nepovažoval za účelne vynaložené, preto rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania Občianskemu združeniu. Vychádzal zo záveru, že ide o vec právne nenáročnú a Občianske združenie vo svojom vyjadrení k žalobe poukázalo na neprijateľnosť zmluvnej podmienky, čo by nemalo vplyv na rozhodnutie súdu, nakoľko, ako to samotné uviedlo, súd pri spotrebiteľských zmluvách ex offio skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky, preto ho na túto skutočnosť Občianske združenie nemuselo upozorňovať. Ďalej prihládal na to, že vo svojom vyjadrení neuviedlo žiadne iné skutočnosti, ktoré by neboli súdu známe z jeho činnosti a prihládal na skutočnosť, že v obdobných veciach podáva Občianske združenie rovnaké vyjadrenia, z čoho vyplýva značne znížená nielen pracovnosť jednotlivých administratívnych prác, ale aj právna náročnosť úkonov právnych služieb v jednotlivých veciach.

9. Proti rozsudku podalo odvolanie Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ prostredníctvom svojej advokátky (ďalej len „Občianske združenie“) a to proti výroku, ktorým mu nebola priznaná náhrada trov konania. Navrhlo zmeniť rozsudok v napadnutej časti tak, aby žalobca bol zaviazaný nahradiť mu trovy prvostupňového konania v sume 139,44 eur bez DPH na účet jeho právneho zástupcu, zároveň sa domáhalo náhrady trov odvolacieho konania v sume 16,88 eur. Poukazujúc na to, že 9.7.2016 vstúpilo do konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a 25.2.2016 vo veci podalo kvalifikované vyjadrenie k žalobnému návrhu, uviedlo, že jeho vstup do konania a vyjadrenie bolo účelné, pretože žalobný návrh v časti, v ktorej si žalobca uplatňoval zmluvnú pokutu vo výške 915,67 eur vzal žalobca 7.7.2016 späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. K zastaveniu konania preto došlo jednoznačne v dôsledku jeho procesnej aktivity, keď žalobca po doručení jeho procesného stanoviska zobral svoj návrh voči žalovanému spotrebiteľovi čiastočne späť. Bolo toho názoru, že v danom prípade súd mal aplikovať ust. § 256 ods. 1 C.s.p., keďže súd zastavil konanie na základe dispozičného úkonu žalobcu pre prvým pojednávaním. Na podporu svojich tvrdení poukazovalo na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 6Co 6/2015-114 z 30.11.2015 a ďalšie uznesenia Krajského súdu v Košiciach čísla konaní ktorých uvádzalo. Zdôraznilo, že účelnosť trov právneho zastúpenia je možné posudzovať iba cez objektívne kritéria, či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Náhrada nemôže byť priznaná len na základe toho, že vedľajší účastník sa dal v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. Bolo toho názoru, že vzhľadom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a § 93 ods. 4 O.s.p. predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené treba interpretovať v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy SR a § 3 ods. 4 zák.č. 250/2007 Z.z.. Považovalo za nespravodlivé vyžadovať, aby proti žalobcovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej SR a je zastúpený advokátskou

kanceláriou, ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v Občianskom združení bez právneho zastúpenia. K námietke súdu, že jeho vyjadrenia sú zhodné s vyjadreniami vo viacerých konaniach, uviedlo, že je to preto, lebo týmito vyjadreniami reaguje na rovnaké žaloby žalobcu. V súvislosti s povinnosťou súdu v spotrebiteľských zmluvách prihliadať na nekalé obchodné praktiky ex offo zdôrazňovalo, že z vlastnej praxe vie poukázať na množstvo rozhodnutí súdov, kde sa tak nestalo a priaznivejší výsledok v súdnom spore bol z pohľadu spotrebiteľa dosiahnutý až právnou intervenciou vedľajšieho účastníka na jeho strane.

10. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu poukázal na stanovisko Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky k otázke vedľajšieho účastníka v súvislosti s prijatím Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 z ktorého vyplýva, že postavenie vedľajšieho účastníka k 30.6.2016 zaniklo. Citujúc ust. § 251 C.s.p. zdôrazňoval, že predpokladom priznania trov právneho zastúpenia niektorej zo strán sporu ako aj intervientovi je v prvom rade účelnosť takto vynaložených trov. Rovnaké pravidlo sa uplatňovalo v súvislosti s posúdením oprávnenosti trov konania aj za účinnosti pôvodného procesného predpisu. Uviedol, že účelnosť trov právneho zastúpenia intervienta resp. Občianskeho združenia, zriadeného na ochranu spotrebiteľov je a bola problematická už dlhodobo najmä z dôvodu, že vedľajší účastník v rámci svojej účasti v konaní nikdy spravidla nepoukáže na žiadnu skutočnosť, na ktorú by nemali povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti súdy. Z uvedeného dôvodu do konania neprináša žiaden prínos, ktorý by zodpovedal jeho postaveniu a odbornej spôsobilosti, ktorú by mal mať. Poukazujúc na ust. § 5b č.zák. 250/2007 Z.z. konštatoval, že právna pomoc slabšej strane bola delegovaná priamo na konajúci súd, ktorý je povinný nárok vyhodnotiť v rozsahu neprijateľnej zmluvnej podmienky ako aj premlčania atď.. Jednoznačne mal za to, že žalovaný by v predmetnom súdnom konaní dosiahol rovnaký úspech aj bez pričinenia vedľajšieho účastníka, nakoľko súdy majú zo zákona povinnosť prihliadať na uplatňované neprijateľné podmienky. Zdôrazňoval, že právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi vzniká len v tom prípade, ak vzniklo účastníkovi konania, ktorého vedľajší účastník v konaní podporuje. Je teda zrejmé, že ak súd v pôvodnom rozhodnutí rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov sa náhrada trov nepriznáva, nie je možné náhradu trov konania ani dodatočne priznať vedľajšiemu účastníkovi.

11. Vyjadrenie žalobcu bolo advokátke Občianskeho združenia a žalovanej doručené 18.11.2016.

12. Výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ktorým v časti bolo konanie zastavené, ako aj vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej a o vrátení časti súdneho poplatku, neboli napadnuté odvolaním, stali sa právoplatné a nemohli byť predmetom odvolacieho prieskumu.

13. Predmetom odvolacieho prieskumu bol iba výrok o nepriznaní náhrady trov konania Občianskemu združeniu.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie Občianskeho združenia ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v napadnutom výroku zrušiť v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p..

15. Rozsudok je v napadnutom výroku nepreskúmateľný jednak pre nedostatok, ale najmä pre zmätoknosť dôvodov, pretože z neho nie je zrejmé, z ktorého právneho predpisu súd vychádzal pri rozhodovaní o trovách konania Občianskeho združenia, za situácie keď rozhodoval o náhrade trov konania žalobcu voči žalovanej podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že mu priznal plnú náhradu trov konania.

16. Týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť ani v konaní pred odvolacím súdom.

17. Súd rozhodol o trovách konania výlučne s odkazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanej plnú náhradu trov konania. Občianskemu združeniu, ktoré vystupovalo do 30.6.2016 ako vedľajší účastník na strane žalovanej, nepriznal náhradu trov konania z dôvodu, že tieto nepovažoval za účelne vynaložené.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa voči žalovanej pôvodne domáhal zaplatacia čiastky 1.002,17 eur s úrokmi z omeškania titulom nedoplatku za riadne poskytnuté služby. Občianske združenie oznámilo vstup do konania elektronickým podaním zo dňa 9.7.2014, elektronickým podaním z 25.2.2016 vedľajší účastník podal vyjadrenie, v ktorom navrhol zamietnuť žalobu v časti, v ktorej si žalobca uplatnil zaplatacia zmluvnej pokuty vo výške 915,67 eur, tento svoj návrh riadne odôvodnil, uplatnil si nárok na náhradu trov konania, ktoré zároveň vyčíslil. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo žalobcovi a žalovanej doručené 25.4.2016 resp. 6.5.2016. Žalobca písomným podaním z 29.4.2016, doručeným súdu prvej inštancie 3.5.2016, podal vyjadrenie ohľadne prijateľnosti dojednanja zmluvnej pokuty, v ktorom sa zároveň vyjadroval k postaveniu vedľajšieho účastníka v tomto konaní. Následne písomným podaním z 25.7.2016 doručeným súdu prvej inštancie 27.7.2016 zobral žalobca žalobu späť v časti zmluvnej pokuty vo výške 915,67 eur s prísl.. Zároveň požiadal o vrátenie súdneho poplatku vo výške sumy zmluvnej pokuty, žiadal konanie v časti o 915,67 eur zastaviť. Predmetom konania tak zostala iba žaloba o zaplatacia 86,50 eur s úrokmi z omeškania, ktorej bolo vyhovené.

19. Súd vyššie uvádzané skutočnosti žiadnym spôsobom nevyhodnotil, výrok o nároku žalobcu na plnú náhradu trov konania odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p.. Nepriznanie náhrady trov konania Občianskemu združeniu odôvodnil iba tým, že tieto úkony nepovažoval za účelne vynaložené. Neuviedol podľa ktorého ustanovenia posúdil nárok Občianskeho združenia na náhradu trov konania. Možno sa preto iba domnievať, že vychádzal zo záveru, že Občianskemu združeniu by v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. prináležala náhrada trov konania, avšak neboli mu priznané iba z dôvodu, že neboli účelne vynaložené.

20. Vzhľadom na výrok rozsudku, ktorým žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania, podľa § 255 ods. 1 C.s.p., teda ako keby žalobca bol v konaní plne úspešný, javí sa výrok o trovách konania Občianskeho združenia za zmätočný vzhľadom na to, že Občianske združenie do 30.6.2016 vystupovalo na strane žalovanej, u ktorej zrejme (keďže žalobcovi priznal náhradu trov konania) konštatoval neúspech v konaní, preto nebolo možné nepriznať Občianskemu združeniu, ktoré do 30.6.2016 vystupovalo ako vedľajší účastník na strane žalovanej, náhradu trov konania iba z dôvodu, že neboli účelne vynaložené.

21. Vzhľadom na chýbajúce akékoľvek úvahy súdu z akého dôvodu dospel k záveru, že Občianskemu združeniu by patrila náhrada trov konania, napriek tomu, že vystupoval na strane žalovanej, u ktorej výkladom opaku, je potrebné konštatovať neúspech v konaní a napriek tomu mu náhradu trov konania nepriznal iba z dôvodu, že právne úkony ním vykonané hodnotil ako neúčelne vynaložené je tento záver nepreskúmateľný a (ne)správny týchto úvah súdu nemohla byť ani predmetom odvolacieho prieskumu.

22. Tieto úvahy v zmysle § 220 ods. 2 C.s.p. bol súd prvej inštancie povinný uviesť v rámci právneho posúdenia veci, ako k tomuto záveru dospel.

23. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania Občianskeho združenia v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. a vracia vec súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

24. Úlohou súdu po vrátení veci bude opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania Občianskeho združenia a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné.

25. V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).